

Förord

Institutionell icke-samverkan och tolkningar av begreppet innovation

Två kvalitativt orienterade artiklar har inkommit till redaktionen. Den första artikeln är skriven av Eric Carlström och Johan Berlin, verksamma vid Högskolan i Väst och Göteborgs universitet. I artikeln undersöks olika utryckningsorganisationers agerande i samband med olyckstillbud. Hur samverkar räddningsorganisationer (ambulans, polis, räddningstjänst och SOS Alarm) på olycksplatsen? frågar sig författarna. För första gången studeras detta för svenska förhållanden med direkta observationer på olycksplatser. Forskarna har gjort 20 medföljande observationer och intervjuat sammanlagt 80 personer från nämnda myndigheter. Resultaten visar att räddningstjänsten och polisen i flera fall intar en avvaktande inställning gentemot ambulanspersonalen, vilket i sin tur ger effekter på ambulanspersonalens agerande. Utvecklingen av "tysta" kommunikationsmedel i stället för öppna radiosystem har lett till att förutsättningarna för samverkan mellan myndigheterna har minskat. Organisationerna upplever det som enklare att strikt sköta sina egna uppgifter och undviker att närma sig andra organisationers ansvarsområden, bland annat genom att inte dela med sig av information. Det leder till att komplexa och utvecklade former av samverkan inte används. Resultaten visar på en parallell och sekventiell verksamhet, snarare än en synkroniserad. Varje organisation håller sig "på sin kant".

Den andra artikeln som vi här publicerar kommer från Hans Chr. Høyer vid Høgskolen i Hedmark i Norge. Han har studerat hur olika regionala innovationsmedarbetare tolkar begreppet *innovation*. Begreppet tolkas olika främst i relation till vilken myndighet man arbetar på, och de undersökta myndigheterna är en jordbruksavdelning, en näringsavdelning samt två kontor för "Innovasjon Norge" i två fylker/län. Beror tolkningen av begreppet *innovation* på kön, utbildningsbakgrund eller arbetsplats? frågar sig författaren. Detta är intressant att undersöka i det perspektivet att den regionala utvecklingspolitiken är starkt kopplad till innovationspolitik och förväntningar därom. Utifrån teorin kan innovation betyda både det som är nytt och nyskapande eller att något är oplanerat och oförutsett. Ytterligare innebörder är att innovation innebär ny praxis och tillämpningar som skapar bättre livsvillkor i lokalsamhället. Efter analysen av de 21 intervjuerna konstaterar författaren att ålder, utbildning eller arbetsställe inte påverkar svaren; i

stället konstateras att *innovation* genomgående tolkas som förändring, utveckling och utvecklingsprocesser. Kort kan sägas att begreppet består av tre olika innebörder; en handlar om hållning eller värdering, en annan om handling och den tredje utgör en produktmässig innebörd. Fylkeskommunala byråkrater lägger mer vikt vid den teoretiska tolkningen, medan jordbruksbyråkraterna ser till den praktiska innebörden. Studien resulterar i ett klassifikationsschema som kan användas som ett sorteringsverktyg för innovationsintresserade forskare. Enligt detta kan begreppet *innovation* tolkas som något som ger ekonomisk utdelning, eller som förändring av processer eller normativa termer utan specifik innebörd – enligt denna tolkning kan begreppet betyda det mesta.

Avslutningsvis recenserar Lars Karlsson vid Göteborgs universitet boken *Politisk styrning i praktiken* (Liber 2006). Författare till boken är Patrik Hall och Karl Löfgren, och de applicerar en styrdiskussion på svensk IT-politik, närmare bestämt 24-timmarsmyndigheten och IT i skolan.

Ylva Norén Bretzer och Björn Brorström
Redaktörer